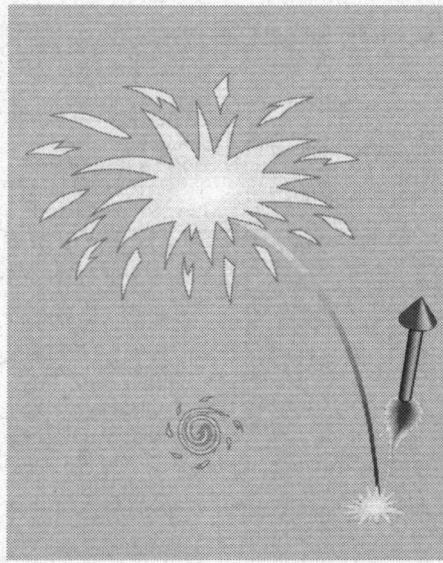

1994, waar gaat dat naar toe?

Eén van de grote problemen van de laatste tijd in de natuurbeschermingswereld zal aan het eind van dit jaar sterker dan ooit tevoren zijn invloed doen gelden. De verhoudingen zijn in de loop van dit jaar zoek geraakt. 'Natuurmonumenten' heeft zijn ledental binnen zeer korte tijd weten te verdubbelen en het Wereld Natuur Fonds Nederland heeft op één avond via de televisie zo'n 330.000 nieuwe leden verworven. Bij elkaar is in zeer korte tijd het ledental van deze organisaties met ruim een half miljoen vermeerderd. Andere organisaties trachten deze grootschalige en ongetwijfeld geldverslindende acties bij te houden.

Vooropgesteld dat wij de natuurbescherming en in het bijzonder de bescherming van de vogels een goed hart toedragen, moeten wij ook de keerzijde van het medaille onder de aandacht brengen.

De onbarmhartige strijd om zo veel mogelijk nieuwe leden aan de haak te slaan, is in alle hevigheid losgebarsten. Het is een harde, meedogenloze concurrentiestrijd geworden die momenteel nog harder wordt gespeeld dan in menige commerciële sector. Alle mogelijkheden (dóók financieel) worden in de strijd geworpen om nog groter te worden. Dit veroorzaakt in de gehele natuurbeschermingswereld grote verschuivingen. Hebben de zo groot geworden verenigingen wel voldoende specialisten in huis om alle problemen tot ieders tevredenheid op te lossen? Wordt er wel genoeg rekening met fauna en flora gehouden in de

Vuurwerk kost héél veel geld dat beter voor het milieu kan worden gebruikt. Bovendien maakt het veel lawaai en veroorzaakt versterking.

te beheren gebieden die vaak met enorme subsidies worden aangekocht? Is daar de nestkastenaffaire bij 'Natuurmonumenten' niet een goed voorbeeld van? Wat staat ons te wachten? Niet alleen vogels, maar ook de zoogdieren, de insecten (vlinders!), kortom alles dat leeft en groeit zullen het van de beheerders van terreinen moeten hebben. Marion de Boo schreef hier ook al over in de NRC Handelsblad van 11 november 1993. Zij schrijft dat het behoud van de sterk bedreigde Grote Vuurvlinder en Waterzuring alleen succes heeft als het maai-beheer wordt aangepast. 'Natuurmonumenten' heeft als standpunt, dat men geen soortenbeheer wil voeren, maar een systeembeheer. Al het rietrijke hooiland wordt helemaal gemaaid waardoor beide soorten zullen verdwijnen. Verenigingen die geen terreinen in beheer hebben, stonden er dus bij en keken er naar. Zorgen de enorm gegroeide verenigingen voor voldoende informatie aan hun leden die op elk gebied hun vragen hebben?

En nu beste lezer van Het Vogeljaar. Aan het eind van het jaar 'trekt' u weer uw chequeboekje. U

maakt en optelling hoe groot het bedrag is geworden dat u aan contributies zult moeten betalen. Van die ruim half miljoen nieuw verworven leden zullen er heel wat zijn die nu dan maar een andere kleine organisatie die zij al jaren hebben gesteund, willen opzeggen. Daar zullen heel wat kleine, vooral landelijke organisaties, bij zijn die dit binnenkort 'aan den lijve' gaan ondervinden. Voor ons zijn duizend minder abonnees in 1994 heel wat, zo niet een onoverkomelijk probleem.

Daarom een verzoek aan onze trouwe lezers: zeg uw abonnement op Het Vogeljaar niet op. Nog beter zou het zijn als elke abonnee ten minste één

nieuwe (en zo mogelijk meer) abonnee werft. Zie hiervoor de in dit nummer meegehechte kaart. Elke nieuwe abonnee ontvangt gratis onze prachtige veertiendaagse Vogelkalender 1994 ter waarde van f 15,-. Vraag zogenaamde 'meelezers' nu voor dit minimale bedrag zelf eens een abonnement te nemen. En diegenen die Het Vogeljaar al heel lang lezen, zullen weten hoeveel vrije tijd de medewerkers van Het Vogeljaar belangeloos aan het blad besteden. Misschien is een grotere bijdrage dan de gevraagde abonnementsprijs niet té veel gevraagd? Het Vogeljaar tracht u zo goed mogelijk te informeren. Vaak ook informatie die de 'strijdende' organisaties van elkaar niet publiceren. Want juist dát is zeer opvallend! Helpt u mee? Het bestaan van Het Vogeljaar hangt ervan af en met ons zullen ook veel andere kleinere, goedwerkende Nederlandse organisaties dadelijk een moeilijke tijd tegemoetgaan.

Wij wensen u een gezegend 1994 toe!

Jaap Taapken.